

С шум по ливади зеленни. На юг и на запад се хтелят
С лен и пшеница поля, и градини с овоцни дървета,
А пак на север са тъмни гори; над планински вършини
1.2 (гърба)

Тъжно зад них, са миглите нависнали морски,
Гледат домината тика, но никогата те не стигат
Там посред фермите, где стои акадийското село.
Угледни зрбови, борови къщи тамо стоят
С сламени покриви, и с помпата от горе прозорци.
Дългите стрехи засенят широки или тесни порти.
Тамо през тяхте вечно летни, когато от запад
Все поздравяватне вено савне с мри заходни
Тихите улици селски и върховете над кумини,
Сбрани седяха песни и мами с беласметни забавни
(В жаровни / ален, сини, зелени и с хурки предяха
Златният лен за разбаве, ашто се еко от из кизи
Сява, и снеса отвънка с маинските песни.
Ето далек се задова погледният селски свещеник;
Тихо му стъпва той, малки деца заиграи се спират
Кротко ръка му целуват, подигната да благославя;
Стават му прави тъй също песни и мами с "добър вечер"
Ому отдалек поздравяват привечно обичай си пастор.
Нагат полетко-вечерните сени. Залзва и вено савне
Тихо на запад, на покрив. Забръща се морний работник от
Ето и звонят църковний зове на мамта вечерна;
Стъпаве дни се възвемат, подобно вгнн тализана
Тамо из тихи камини притот на покой и доволство
Тъй акадийските фермери скрамни семейно снеса
В обик към бога и своите ближени, и гурди от страх за
Ни от републиката ни от властта на тиранът.
Без заключавки вратите стъпа, прозорците без (ставни)
Порти открити, подобно стъпата на техни ступани.
Беше богатий там бедни, а бедний живееше в доволство

Там на страна от селото край самия замб Моинаво
Сам Бенедикт Белоронен, от селото най замочен фермер
Усамотено живееше, в къщи ступанка бе Евангелино,
Негово гедо единко и гордост на църкото село
Ститан подигни преклони бе старият строени бодер
Също кат златни вършини сее скрете беласметни
Ом на Бенедиктата дъщер седмичай се годишна

Jan. 11.
мис. кофтогма-фурни
неиз.